

Dvor pri Polhovem Gradcu, Logatec, Olimje, Dolsko, Želimlje, Velenje, Dravograd, Dob pri Domžalah, Dobrova, 2000.

XX. planinska likovna galerija Vrata 2000. Jesenice, Dolik, 2000.

Video in filmi

Karničar Davo, pogovori na televizijskih programih. Ljubljana, 2000.

Križnar Tomo, Nubi. Portorož, Filmski festival (kinoteke po Sloveniji) do 2000.

Kugy, Ljubljana, TVS1, 3. 8. 2000.

Štucin Janez et al., Ski Everest 2000. Ljubljana, TV1, 2000.

Valli R. Eric et al., Himalaja (slov. podnapisi). Ljubljana in dr., kinematografi, 2000.

Zadnja meja: Andi. Ljubljana, TVS, 2000.

Živi. Ameriška drama. Ljubljana, Kanal A, 6. 11. 2000.

Glasba in pesmi

Karničar Davo, Pogovori na radijskih programih. Ljubljana, 2000.

Štirn Slavica, Bele sanje, kamnita resničnost. Ljubljana, PZS, 2000. 116 str.

Štular Mirko, Klic v višave skozi oči Drejca Karničarja. Ljubljana, RS 202, 2000.

Vandot Josip, Kekec in Pehta (kasete), Ljubljana, Mladinska knjiga, 2000.

Vidic Jana, Pogovor o gorskih nesečah.

Zadnja meja: Andi. Ljubljana, TVS, 2000.

Drugo

Alpska konvencija. Varovati in koristiti Alpe. Ljubljana, Zvezni urad za okolje, gozd in krajino, 2000.

Gore / 762 m (zloženka), Dol pri Hrastrniku, PD, 2000.

Gorska reševalna služba: informacije o delu; Ponatis. Ljubljana, PZS, 2000.

Haloška planinska pot. Ptuj, PD, 2000.

Hikkig in Slovenia (prospekt). Ljubljana, Slovenska turistična organizacija, 2000.

Mednarodna komisija za varstvo Alp. Aktivnosti v obdobju 2000/2002. Ur. **Milan Naprudnik**. Ljubljana, CIPRA, 2000.

Planinska zveza Slovenije: Življenje. Ljubljana, PZS, 2000.

Pot kurirjev in vezistov NOVS (zgi-banka). Ljubljana, Društvo prijateljev poti, 1999.

Pot kurirjev in vezistov NOVS, 30 let. Ljubljana, Društvo prijateljev poti, 1999.

Pozor, snežni plaz; ponatis. Ljubljana, PZS, 2000.

Slomškova pot. Koledar 2001. Celje, Gorniški klub Savinjske doline, 2000.

Slowenische Alpen. Berge un Seen (prospekt). Ljubljana, Slovenska turistična organizacija, 2000.

Smučarska središča Slovenije (prospekt). Ljubljana, Slovenska turistična organizacija, 2000.

Trška pot okoli Šoštanja (zloženka). Šoštanj, PD, 2000.

Velkoverh Ciril, Gore in spomini ostajajo. Vabilo k odprtju pregledne razstave fotografij naravne in kulturne dediščine v naših gorah. Ljubljana, Duhovno središče sv. Jožefa, 2000. 24 str.

Vpisna knjiga za vrhove. Ljubljana, PZS, 2000.

Združenje gorskih vodnikov Slovenije. Ljubljana, ZGVS, 2000.

Tudi v jubilejnem letu 2000 sem našel več kot 200 bibliografskih zapisov del planinske »slovenike«, kar pomeni, da sem v seznam skušal uvrstiti vsa dela s področja planinstva, ki so kakorkoli povezana s slovenskim planinstvom. V lanskem letu je bilo izdanih večje število zbornikov in tudi več planinskih zemljevidov. Razveselimo se lahko tudi velikega števila diplomantov na Fakulteti za šport Univerze v Ljubljani, ki so prav gotovo po zaslugi profesorja **dr. Stojana Burnika** obravnavali številne teme s področja planinstva. Planinska zveza Slovenije (PZS) je izdala 31 manjših ali večjih publikacij. Najbolj pa sem se razveselil poslanih številnih glasil slovenskih planinskih društev, ki so se prav gotovo odzvala mojemu lanskegaletnemu vabilu. V upanju za še boljše sodelovanje ponavljam svoj naslov: **Ciril Velkoverh**, Zihertlova 10, 1000 Ljubljana, tel.: (050) 64 00 20 ali (01) 2835 839, e-mail: ciril.velkoverh@amis.net.

društvene
novice

Franc Kreuzer (1911–2001)

Nepričakovano nas je pretresla žalostna vest, da je nekaj pred 90. rojstnim dnevom prenehalo biti plemenito srce našega dolgoletnega planinskega prijatelja **Francja Kreuzerja**.

Njegova dejavnost v organiziranem odseku mladinske skupine Javornik – Koroška Bela se je pričela že leta 1936. S skupino prijateljev se je aktivno vključil v osvajanje gorskih vrhov Julijskih Alp, Karavank in Kamniško Savinjskih Alp. Po osvoboditvi je bil France nekaj časa član PD Jesenice, ko pa je opazil na Koroški Beli in Javorniku veliko zagrnanih planincev, je bila njegova vroča želja, da bi ustanovili lastno planinsko društvo.

V letu 1947 je bilo tako ustanovljeno sedanje Planinsko društvo Javornik – Koroška Bela. Ves čas svoje aktivnosti je France sodeloval v upravnem odboru in funkcijah gospodarja in propagandista, nekaj let pa je bil celo predsednik društva. Največ dela je opravil kot pobudnik pri obnovi in posodobitvi naših štirih planinskih postojank. Njegova zasluga je bila tudi nabava planinskega praporja in simbola – planinskega znaka našega društva.

Sledovi njegovega dela so še vedno vidni na številnih smernih tablah in markacijah ob planinskih poteh, ki vodijo v visokogorje in proti našim postojankam. Kot dober likovnik je bil avtor in oblikovalec številnih diplom in pohval, ki jih je PD podeljevalo aktivnim delovnim članom. Zadnja leta aktivnega planinskega dela je v društvu vodil delo propagandista. Številni pohodi, planinski izleti, delovne akcije in mladinske ture so bili tema njegovih predavanj z diapozitivi, kjer je prikazal lepote naših gorá, planinsko floro in favno. S pomočjo planinskih vodnikov je sodeloval na številnih mladinskih pohodih. Njegov moto je bil »sožitje in druženje z naravo«. V veliko pomoč mu je bil avto topolino, s katerim je prevozil veliko gorskih poti, ko je iskal motive za fotografiranje. Znana so tudi številna njegova likovna dela na platnu. Veliko teh slik je predstavil na razstavih doma in v zamejstvu.

Za vse njegove zasluge, pobude in aktivnosti so mu bila podeljena številna priznanja: Zlati častni znak Planinske zveze Slovenije, Zlatni častni znak takratne Planinske zveze Jugoslavije, Spominska plaketa PZS. Ob njegovem 70-letnem življenjskem jubileju mu je bila podeljena listina častnega člana Planinskega društva Javornik-Koroška Bela.

Za ves trud, ki ga je vložil v organizirano delo v planinstvu, se mu ob slovesu zahvalujemo. Ohranili ga bomo v lepem spominu kot veselega in vzornega planinskega veterana.

Svojcem izrekamo svoje iskreno sozaljje.

Planinci PD Javornik-Koroška Bela

Okrogli jubilej Jane Racman

»Pozdravljeni! Poklicali ste Planinsko zvezo Slovenije...« Katera od planinskih duš, ki je kdajkoli po telefonu poklicala osrednjo slovensko planinsko organizacijo, ne pozna tega stavka in glasu, ki ga izreče! To je glas **Jane Racman**, vodje pisarne Planinske zveze Slovenije v Ljubljani ob Dvorčakovi ulici oziro-

ma glavne tajnice PZS, ki je prvi stik zunanjega sveta s to organizacijo in pogosto tudi tisti, ki zadovoljivo in popolno odgovori na vpraša-

nje, zaradi katerega je bila sploh vzpostavljena telefonska zveza.

Jana Racman že dvanajst let dela v pisarni Planinske zveze Slovenije. Ena od redkih iz delovne skupnosti skupnih služb v PZS je, ki je delala pod predsednikovanji **dr. Mihe Potočnika, Marjana Oblaka, Jožeta Dobnika, Andreja Brvarja in Francija Ekarja**, ki je letos stopil za krnilo Planinske zveze Slovenije. Ne da bi vedela, da bo kdaj poslovno povezana z vodstvom PZS, je že leta dolgo članica Planinskega društva Onger v Trzinu, že več let pa je ob tem tudi desna roka organizacijskega odbora napornih nočnih rokovnjaških pohodov, ki se zadnja leta začnejo na Trojanah. Poleg tega zna dobro svetovati tistim, ki pokličejo PZS in bi želeli nasvet, kako naj se lotijo ustanovitve lastnega planinskega društva, in tudi tistim, ki se ne morejo znebiti problema, kakršnih je v planinskih društvih vedno dovolj in pogosto preveč.

Dne 8. kimavca, septembra torej, se je rodila materi-borki iz NOB, Gorenjki, doma z Jesenic. Svojo mladost je Jana preživljala v Ljubljani, kjer je končala ekonomsko srednjo šolo, potem pa je službovala v podjetjih Transjug, Koteks-Tobus in v Občini Domžale, od koder jo je leta 1989 takratni predsednik PZS dr. Miha Potočnik povabil v tajništvo Planinske zveze Slovenije.

Je mati treh otrok in zdaj živi na Bledu, ki je bil pravzaprav vse življenje njen sanjski kraj. Tudi v prelepi naravi in v novem okolju najde moči za delo, ki ga od nje zahteva delovno okolje.

Kaj si želi na pragu življenjskega jubileja, ki je njega dni pomenil življenjsko prelomnico, zdaj pa pri ženskah že dolgo pomeni stopnico v obdobje največje preudarnosti in takšno zlahtnost, kakršno dobi z leti dobro vino? »Nov stol v pisarni, da bom lahko normalno delala in da me pri sedenju ne bo bolel hrbet!« je odgovorila kot iz topa. Pri tem zanesljivo ni mislila na to, da bi drugačen stol potrebovala zaradi svojih petdesetih let, ko je človek zaradi marsičesa občutljivejši.

Seveda ji planinski prijatelji ob okroglem jubileju želimo še na mnoga leta.

R. Č.

Planinska družina Benečije vabi v svoj Dom na Matajurju

V Benečiji deluje mlada, vendar zelo aktivna Planinska družina Benečije.

Četudi je bil njen nastanek šele leta 1992, se lahko pohvali z veliko opravljenega dela. Že od samega začetka je bila želja mnogih po lastni, slovenski koči. Ta želja se nam je izpolnila lansko leto meseca oktobra, ko je bila slovesna otvoritev kočice ali »Doma na Matajuri«, kot ga po domače kličemo tukaj. Stoji na Malem vrhu pod Matajurjem na višini 1545 metrov, od koder je čudovit razgled na celotno Furlansko nižino. To je vsekakor velik dosežek za Beneško Slovenijo, saj uspeh ni samo planinski, temveč ima tudi velik narodnostni pomen za slovensko manjšino, ki živi v tem delu Italije.

Velika zasluga za to kočico gre v prvi vrsti članom Planinske družine in njenemu predsedniku **Igorju Tullu**, njihovi ljubezni do rodne zemlje in močni želji ohraniti svojo slovensko identiteto, svoje kulturne in jezikovne korenine. Pristrčna zahvala pa gre tudi številnim prijateljskim planinskim društvom iz Slovenije in zamejstva, ki so ji vsa ta leta stala ob